

चंचूर्यमाणं मुहुर्मुहुश्चरंतं ॥ ११ ॥ १२ ॥ निर्मृगंकृतं वनं च दृष्ट्वेत्यनुकर्षः ॥ १३ ॥ १४ ॥ तस्य हतस्य रक्षसः सहायं सहायभूतमात्मानं निरीक्ष्यमाणं तं राजानं दृष्ट्वा सं
तापमकरोत् ॥ १५ ॥ १६ ॥ कालपर्याययोगेन बहुकालानंतरं प्राप्य राज्याप्रापककर्मवशेन मित्रसहो राजा भवत् ॥ वीर्यसहस्यैव मित्रसह इति नामांतरं ॥ १७ ॥ अस्याश्च

स बाल एव सौदासो मृगया मुपचक्रमे ॥ चंचूर्यमाणं ददृशे स शूरो राक्षसद्वयं ॥ ११ ॥ शार्दूलरूपिणौ घोरो मृगान्वद्बुसहस्रशः ॥ भक्ष्य
माणाव संतुष्टौ पर्याप्तिं नैव जग्मतुः ॥ १२ ॥ स तु तौ राक्षसौ दृष्ट्वा निर्मृगं च वनं कृतं ॥ क्रोधेन महता विष्टौ जघानैकं महेषुणा ॥ १३ ॥ वि
निपात्य तमेकं तु सौदासः पुरुषर्षभः ॥ विज्वरो विगतामर्षो हतं रक्षोत्पुदैक्षत ॥ १४ ॥ निरीक्ष्यमाणं तं दृष्ट्वा सहायं तस्य रक्षसः ॥ संतापम
करोद्द्वोरं सौदासं चेदमब्रवीत् ॥ १५ ॥ यस्मादनपराधं तं सहायं मम जघ्निवान् ॥ तस्मात्तवापि पापिष्ठप्रदास्यामि प्रतिक्रियां ॥ १६ ॥ ए
व मुक्त्वा तु तद्रक्षस्तत्रैवांतरधीयत ॥ कालपर्याययोगेन राजा मित्रसहो भवत् ॥ १७ ॥ राजापियजते यज्ञमस्याश्रमसमीपतः ॥ अ
श्वमेधं महायज्ञं तं वसिष्ठोऽप्यपालयत् ॥ १८ ॥ तत्र यज्ञो महानासीद्बहुवर्षगणायुतः ॥ संमृद्धः पर्यालक्ष्म्या देवयज्ञसमो भवत् ॥ १९ ॥
अथावसाने यज्ञस्य पूर्ववैरमनुस्मरन् ॥ वसिष्ठरूपी राजानमिति होवाच राक्षसः ॥ २० ॥ अद्य यज्ञावसानां तिसामिषं भोजनं मम ॥
दीयतामिति शीघ्रं वै नात्र कार्या विचारणा ॥ २१ ॥ तच्छ्रुत्वा व्याहृतं वाक्यं रक्षसा ब्रह्मरूपिणा ॥ सूदान्संस्कारकुशलानुवाच पृथिवीपतिः
॥ २२ ॥ हविष्यं सामिषं स्वादु यथा भवति भोजनं ॥ तथा कुरुत शीघ्रं वै परितुष्येद्यथा गुरुः ॥ २३ ॥ शासनात्पार्थिवेन्द्रस्य सूदः संभ्रांतमा
नसः ॥ तच्च रक्षः पुनस्तत्र सूदवेषमथाकरोत् ॥ २४ ॥

मेतिलुप्तपृष्ठीकं ॥ अस्याश्रमसमीपतोरजायज्ञं यजते स्म ॥ १८ ॥ गणायुत इत्यत्राङ्प्र
श्लेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ संभ्रांतमानसः अभूदिति शेषः पाकत्वरयेति शेषः ॥ सूदवेषमिति तत्र महानसे सूदांतरवेषं गृहीत्वा ॥ मुख्यसूदेन पाकसम
ये मानुषं मांसं प्राक्षिपदिति शेषः ॥ २४ ॥